

را به خوبی می‌توانند انجام دهند و توانمندی‌های چشمگیری در این حوزه دارند.»

۴ مترجم، صدای ناشنوایان است

لیلا منیری از پدر و مادری ناشنوا متولد شده است و با درد این گروه از افراد به خوبی آشناست. او دوران کودکی‌اش را در همین کانون پشت سر گذاشته است و خاطره‌های بسیاری از محل کانون قدیمی دارد. او از سال ۹۳ به‌طور رسمی همکاری‌اش را با کانون شروع کرده است. هنگامی که سامانه مترجمان ناشنوایان راه‌اندازی می‌شود، او با توجه به اینکه گواهی‌نامه زبان اشاره را در سال ۹۰-۸۹ گرفته و به این زبان مسلط بوده است، به دنبال مدرک مترجمی می‌رود و چهار دوره بین‌المللی را می‌گذراند و مدرک بین‌المللی‌اش را می‌گیرد. سال گذشته در مترجمی مقام اول را در کشور کسب کرده و با گروه سرود کانون به‌عنوان مربی سرود، مقام اول کشوری را به دست آورده است. خودش می‌گوید: «تا قبل از راه‌اندازی این سامانه حق ناشنوایان بسیار پایمال می‌شد. با افتتاح سامانه، ناشنوا به‌صورت آن‌لاین می‌تواند درخواست مترجم کند تا در آزمایشگاه، دادگاه، دکنر، بیمه، پست، ثبت‌نام مدرسه و... برایش مترجم فرستاده شود. مترجم به‌نوعی صدای ناشنواست و به‌طور دقیق آنچه می‌شنود، ترجمه می‌کند.» او توانمندی‌های ناشنوایان را ذکر می‌کند و می‌گوید: «اینکه ناشنوایان در انزوا هستند، صحبت درستی نیست. اعضای کانون ما بسیار فعال هستند و مقام‌های کشوری بسیاری را در فوتسال، شتا، بولینگ، والیبال، سرود و... دارند، حتی برخی ورزشکاران ما عضو تیم کشوری هستند.» قصد خروج از کانون را دارم. اعضا در گوشه و کنار این ساختمان قدیمی گردهم جمع شده‌اند و به تبادل اطلاعاتشان می‌پردازند. گویی قصد رفتن به خانه‌هایشان را ندارند.

همراه او باشد، باید هزینه مترجم را خودش پرداخت می‌کرد؛ به همین خاطر تصمیم گرفتیم سامانه اعزام مترجم را راه‌اندازی کنیم تا ناشنوایان بتوانند به‌طور مستقیم نظر و حرفشان را به گوش مسئولان برسانند. مترجم هیچ دخالتی نمی‌کند و فقط حرف‌ها را برایشان ترجمه می‌کند. هنگامی که موضوع را با معاونت توان‌بخشی به‌زیستی مطرح کردم، آن‌ها بسیار استقبال و مقدمات کار را فراهم کردند. در این طرح ناشنوا در هر جا و در هر ساعت از شبانه‌روز احتیاج به مترجم داشته باشد، با ارسال پیامک، درخواست مترجم می‌کند و برایش مترجم ارسال می‌شود. هزینه مترجم هم با به‌زیستی است. اتفاق خوب دیگر این است که سازمان به‌زیستی کشور به تمام به‌زیستی‌های کشور دستور اجرای این طرح را داده اما به دلیل نبود بودجه این طرح فقط در مشهد اجرا شده است.» او ادامه می‌دهد: «هم‌اکنون ۱۷ مترجم در کانون مشغول هستند که همگی به‌صورت افتخاری کار می‌کنند. این افراد از فرزندان ناشنوایان هستند و به زبان اشاره تسلط دارند.»

۴ اجاره‌بهای ملک، امان را بریده است

صحبت از مشکلات که می‌شود، ترابی مقدم می‌گوید: «بزرگ‌ترین مشکل ما کمبود فضاست و به دلیل همین مشکل ما نمی‌توانیم پاسخ‌گوی حجم انبوه مراجعان باشیم. فضای مناسبی نداریم تا بتوانیم کلاس‌های آموزشی را در آن برگزار کنیم. از سویی هر ماه یک میلیون و ۶۰۰ تومان هزینه برای این مکان قدیمی پرداخت می‌کنیم که برایمان بسیار زیاد است. به‌تازگی فضایی را در خیابان مجد در اختیارمان قرار داده‌اند که با بودجه‌ای که به‌زیستی کشور در اختیارمان قرار داده است، می‌خواهیم این فضا را دوباره بسازیم. از خیران می‌خواهیم که ما را در ساخت این مجموعه همراهی کنند تا بتوانیم هر چه سریع‌تر کار ساخت ساختمان جدید را به پایان برسانیم. مشکل دیگر ما اشتغال ناشنوایان است. گاهی سخت‌ترین کارها به این افراد سپرده می‌شود و بعد مدتی از کار اخراج می‌شوند و عده‌ای هم بیکار هستند، در صورتی که ناشنوایان، کار با رایانه

تا قبل از راه‌اندازی این سامانه حق ناشنوایان بسیار پایمال می‌شد. با افتتاح سامانه، ناشنوا به‌صورت آن‌لاین می‌تواند درخواست مترجم کند

